

Haftanın Ortası

Güncel konularla her Çarşamba

4 Kasım 2015

1 Kasım tekrar seçiminden çıkan sürpriz, olasılıklardan herhangi biri durumundaki 276 civarı sandalyeli "kırılgan" bir tek parti AKP hükümeti yerine, 317 milletvekili ile taçlandırılmış "güçlü" bir AKP iktidarı oldu. Ufka doğru bakınca kuşkusuz ilk dikkat çeken de, 2019 yılına kadar ne yerel, ne genel, ne de cumhurbaşkanlığı seçiminin olmayışı.

Bu iki durumun beklenmedik birleşimi; seçimin merkezkaç etkisinden uzak yaklaşık üç yıllık bir süre yaratırken beraberinde de çok önemli bir paradigma değişimine yol açmış durumda. Seçim tehdidinin yeterince bir süre boyunca, hem de AKP'nin gücünün perçinlenmesiyle, siyaset üzerinden kalkması; denklemde önemli bir değişken.

Güvenlik merkezli bir siyasi söylemle önemli bir zafere imza atan AKP için, paradigma değişim alanının odağına ekonomiyi ve yeni bir sosyal anlaşmayı eş zamanlı koymak olasılığı artmış gibi görünüyor.

Dikkatle izlenmesi gereken konu, AKP'nin ekonomik reformları gündeme alıp almayacağı değil; beklenen reformları gündeme alırken, başkanlık odaklı anayasa değişikliğini ekonomik reformlarla eş zamanlı devreye sokup sokmayacağı.

Paradigma Değişimi ve Olası Sonuçları

1 Kasım tekrar seçiminden çıkan sürpriz, olasılıklardan herhangi biri durumundaki 276 civarı sandalyeli "kırılgan" bir tek parti AKP hükümeti yerine, 317 milletvekili ile taçlandırılmış "güçlü" bir AKP iktidarı oldu.

Bugünden kafayı kaldırıp ufka doğru bakınca kuşkusuz ilk dikkat çeken de, 2019 yılına kadar ne yerel, ne genel, ne de cumhurbaşkanlığı seçiminin olmayışı.

Bu iki durumun beklenmedik birleşimi; seçimin merkezkaç etkisinden uzak yaklaşık üç yıllık bir süre yaratırken beraberinde de çok önemli bir paradigma değişimine yol açmış durumda. Keza, AKP'li bir koalisyon veya zayıf bir AKP hükümetinin sürekli gündemde tutacağı seçim tehdidinin yeterince bir süre boyunca, hem de AKP'nin gücünün perçinlenmesiyle, siyaset üzerinden kalkması; denklemde önemli bir değişken.

Seçimlerin hemen iki gün ardından, daha bakanlık görev

Tablo 1: 2015 Genel Seçim Sonuçları

1 Kasım 2015 Seçimi Sonuçları *				
Oy Dağılımı				
AKP	CHP	MHP	HDP	Toplam
49,4%	25,4%	11,9%	10,8%	97,5%
7 Haziran'a Göre Değişim (yüzde puan)				
8,7	0,3	-4,5	-2,2	2,3
Sandalye Dağılımı				
AKP	CHP	MHP	HDP	Toplam
317	134	40	59	550
7 Haziran'a Göre Değişim				
59	2	-40	-21	-

*Geçici sonuçlar

dağılımı bile belli değilken, iktidar sahiplerinin bu yolda ne şekilde ilerleyecekleri konusunda iddialı olmak anlamlı değil. Ancak, dış ekonomik ve siyasal konjonktürden Türkiye üzerine bir süredir artarak gelen baskılara rağmen **güvenlik merkezli bir siyasi söylemle önemli bir zafere imza atan AKP için, paradigma değişim alanının odağına ekonomiyi ve yeni bir sosyal anlaşmayı eş zamanlı koymak olasılığı artmış gibi görünüyor.**

Görünen çizgide, doğru adımların önden atılması halinde ekonomi için kolay kısmı olarak ön planda. Keza,

Kürt sorunu ve başkanlık sistemi odaklı sürüşmelere gebe yeni anayasa hazırlıkları ve kabulü süreçlerinin benzer bir hafiflik içinde geçmeyeceği son birkaç yıl içinde yaşananlara bakıldığında, şimdiden çok net. Hem de "güçlü" de olsa bir tek parti AKP hükümeti için bile. **Ancak, başkanlık sistemi arzusu veri alındığında yakalanan mevcut rüzgârın ekonomik toparlanma eşliğinde devamı, yeni iktidar açısından çok kullanışlı hale gelebilir.**

2015-2019 AKP hükümetinin ekonomi ve yeni anayasa seçenekleri arasında şimdiden hangi tercihi listenin bir numarasına alarak, ne şekilde ve nasıl bir tempoda ilerlemeyi

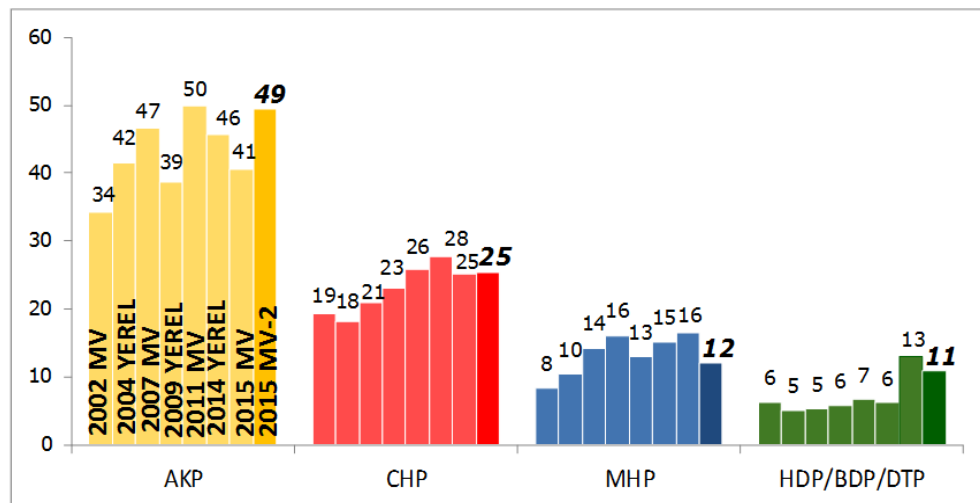
seçeceği, önümüzdeki kritik yılların da belirleyicisi olacak. Ancak, son beş ayın 1 Kasım'da AKP'ye oy olarak yansıyan sonuçlarına bakıldığında, hem ekonomide hem yeni anayasa konusunda yüksek tempolu adımların beraber atılması tutarlı bir beklenti haline geliyor. Tabi Kürt sorununa yeni yaklaşımın bu çerçeveye içine nasıl oturtulacağını da düşünmek gerek.

Kaldıraç olarak ekonomi...

Çok özet geçerek dünya ekonomisinde 2016-2017 beklentilerinin bir resmini çekmek gerek.

ABD ekonomisi yavaş da olsa belli bir tempo ile toparlanırken, henüz enflasyonda kayda değer bir yükseliş izlenmiyor. Bunun sonucunda da büyük olasılıkla Fed, 16 Aralık toplantısında faiz artışı haberini; artışlara beklenenden daha yavaş devam edeceği mesajı eşliğinde açıklayacak. Avrupa'da ise çoktan parasal genişlemenin ilk planın ötesine geçilerek devam edeceği mesajı verildi bile. Çin'in uzunca bir süredir kabuk değiştirirken yavaşlayan ekonomisine destek atmak için

Grafik 1: Türkiye'de Seçimler 2002-2015

Kaynak: Radikal, Egeli & Co.

uygulamaya soktuğu faiz düşürüp para yaratma politikasına devamı bekleniyor.

Kısaca ABD tarafında parasal sıkılaştırma devreye girerken, başta gelişmiş ekonomiler ekseninde küresel ekonominin kırılğanlığının devam etmesi, eş zamanlı şekilde Avrupa-Çin-Japonya tarafından parasal genişleme adımları ile dengeleniyor.

Türkiye'nin de içinde olduğu gelişmekte olan ekonomiler, giderek azalan ama tam anlamıyla kurumayacak bir sermaye akım hareketi eşliğinde 2016-2017 dönemine adım atıyor. Bu kategorideki ülkeler Fed'in ağır ağır yaratmakta olduğu cendereden kendi yapısal sorunlarını aşmaya odaklandıkları ölçüde daha az zarar alarak çıkmaya çalışıyor.

Türkiye özeline gelelim. Kişi başına düşen milli gelirin yerinde saydığı son birkaç yılın herkesin anlayacağı şekilde anlattığı, 2008'den bu yana ekonomik reformların ertelenmesinde cezanın, 2013'te Fed'in para politikasını terse çevireceği ilanından bu

yana çekilmekte olduğu. Bu konuda o kadar çok yazılıp çizildi ki, uçan kuşun bile artık ekonomi tarafında ne yapılması gerektiğini bildiğini varsayabiliriz. Paradigma değişiminin en kolay gerçekleşip en net adımların atılacağı alan olarak bu nedenle ekonomi ön planda.

Seçim yıllarının geride kalışının çok güçlü bir tek parti AKP hükümeti ile birleştiği noktada, zor ama imkânsız olmayan bir dış konjonktürün Türkiye adına olumluya çevrilmemesi için artık hiçbir engel kalmamış oluyor. Dolayısıyla, son yıllarda artan oranda önceliğini kaybeden ekonominin gerçek ihtiyaçlarının, 2016-2017'de yeni AKP hükümetinin seçim vaat listesi ile kol kola girmiş bir şekilde gündemin ön sıralarına yükseleceğine bahse girmek son derece makul. Zaten girmemesi hali, güçlü bir tek parti hükümetinin varlık iddiasına ters görünüyor.

Ekonomi yönetimi ve Erdoğan/Davutođlu dengesi...

Bu açıdan bir ay içinde hızla kurulmasını bekleyebileceğimiz

yeni AKP hükümetinin ekonomi yönetiminde kimlerin olacağı önemli. Buradaki ana merak konusu da, yeni kabinede Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yakın isimlerin mi yoksa Davutođlu'nun daha kolay çalışabileceğini düşündüğü isimlerin mi yer alacağı.

Her şeyden önce, 1 Kasım'ı izleyen saatlerde ortaya atılan potansiyel Erdoğan-Davutođlu liderlik çekişmesi, 7 Haziran-1 Kasım arasındaki döneme ve sonucuna bakınca akla yatkın görünmüyor.

Bilinen gerçek; koalisyon kurulmasına meyledenin Başbakan Davutođlu iken, AKP adına zaferle sonuçlanan seçimlerin yenilenmesi konusunda ısrarcı olanın Cumhurbaşkanı Erdoğan olduğu. Diğer yandan AKP genel kongresinde, Davutođlu'nun Binali Yıldırım restine karşılık geri adım atmış olmasının da, bölünmemiş AKP görüntüsü üzerinden 1 Kasım seçimlerinde AKP lehine katkı sağladığını unutmamak gerek. Eklenmesi gereken bir diğer faktör daha var. O da, siyasi tansiyonun

güvenlik kaygısı merkezinde yüksek seyrettirilmesi stratejisi eşliğinde gerçekleşen AKP'nin tartışmasız seçim zaferinin, Gül-Arınç ekseninde beklenen toplaşmayı belki de imkânsız hale getirdiği.

Hepsi beraber ele alınıp 1 Kasım sonrası Başbakan-Cumhurbaşkanlığı ilişkileri açısından bakıldığında AKP'nin başarısında, AKP içindeki dengelerde Erdoğan'ın baskın gücü çok açık.

Bu varsayımla yola çıkıldığında, yeni kabinenin de, ekonomi yönetiminin de bu gerçeği yansıtması akla yatkın. O yüzden de ekonomi yönetiminde ağır toplar Ali Babacan ve Mehmet Şimşek ikilisine Berat Albayrak'ın eklenmemesi pek de gerçekçi bir beklenti olmasa gerek. Buradaki kritik konu elbette Albayrak'ın Babacan'ın yerine geçip geçmeyeceği; beraberinde merkez bankası özerkliğinin ateş altına atılıp atılmayacağı.

%49,4 oy ile göreve gelmiş ve en az dört yıl iktidardan düşme tehdidi altında olmayan bir AKP hükümetinin ilk günden parti

içinde böylesi bir ayrışmayı netleştirecek çizgiyi çekmesi, bir süredir geri planda kalarak duraksamış ekonomide yeni bir tur belirsizlik yaratması son derece şaşırtıcı olur.

Reformlar hızla gündemde...

Basında bahsi geçtiği şekilde ekonomide reformları içeren "100 günlük" veya "6 aylık" acil eylem planlarının pürüzsüz şekilde devreye sokulabilecek olması, ekonomik hareketlenmeyi, büyümeyi kolayca tetikleyerek esasta yeni bir toplumsal sözleşme peşinde olan AKP iktidarı için en kolay kaldıraç olacaktır.

Bu nedenle, yeni anayasa arzusunun şiddetine karşın % 49,4'ün verdiği özgüven ve seçim stresinin uzunca bir süre gündemde olmayacağı gerçeği; yeni AKP kabinesinin parti içi dengeleri bozmayan, 13 yılın tecrübesini hızla devreye sokup ekonomide reformlara öncelik verebilecek bir şekilde oluşturulacağı beklentisini yaratıyor.

Bunun Türkiye ekonomisi için anlamı da büyük.

Başta, TL ve faizlerde son iki yılda gözlenen politik risk priminin kalıcı olarak törpülenmesi beklenmeli. Bu da TL/doların 2015 sonunda 2,85'lerde, 2016 sonunda ise bu senaryonun devamı halinde 3,0 civarında oluşabileceği anlamına geliyor. Seçimin hemen ardından tek haneye inen faizin sene sonunu %10 civarında kapatması ve 2016'da Fed'in hareketlerine endeksli şekilde beklenen faiz yükselişinin sınırlı kalması potansiyelini yaratıyor.

Hiç kuşkusuz reformların devreye girmesinin hem kısa hem orta vadede en önemli etkisi büyüme üzerinde gözlenecek. Seçim belirsizliğinin sona ermesi ve TL'nin nispeten istikrarlı hale gelmesiyle tüketici güveninde toparlanma üzerinden kayda değer bir ekonomik aktivite oluşacaktır. Bu hareketin üzerine bir de potansiyel reformların gerçekleşmesine bağlı olarak sermaye akımlarının güçlenmesi eklenirse, ekonomik büyümenin de %2-3 bandına kurtularak 2016'da %4-5 seviyesine yükselmesi mümkün.

Başka bir açıdan, merkez bankasının para politikası yönetiminde eli çok rahatlayacak. Hatta Fed'in faiz artışlarına paralel, merkez bankasının açıkladığı şekliyle para politikasını "normalleştirme" sürecinde dahi, faiz artışları reformların devreye gerçekten sokulduğu ortamda büyümeden fazla ödün verilmesini gerektirmeyecek. Dolayısıyla da, kabinede ekonomiden sorumlu yöneticiler grubunun merkez bankası üzerinden birbirleriyle çelişen açıklamalar yapmasına da gerekçe kalmamış olacak.

Özetle, düştüğü yerden %49,4 destekle göreve yeniden gelen bir tek parti AKP hükümeti, ekonomide orta vadede büyüme potansiyelinin önünü açacak paradigma değişikliğini yaratacak güce ve politik alan sahip. Zaten aksi durumun devamı, rüzgârın seyrine bırakılmış bir ekonomi görüntüsü eşliğinde ekonomide eylemsizlik halinin devam etmesi, %49,4 destek vermiş seçmen nezdinde karşılık bulamayarak; AKP'nin esas

amacı yeni toplumsal sözleşme iddiasını sekteye uğratma potansiyeli taşır.

Dikkatle izlenmesi gereken konu, AKP'nin ekonomik reformları gündeme alıp almayacağı değil; beklenen reformları gündeme alırken, başkanlık odaklı anayasa değişikliğini ekonomik reformlarla eş zamanlı devreye sokup sokmayacağı.

Başkanlık sistemi: hemen şimdi?

Ekonomi tarafında reformlar-vaatler dengesini gözeterek kılıksız bir uygulama planını hemen devreye sokmak ve meyvelerini hızla toplamak ne kadar mümkün görünürse görünsün; iş anayasa değişikliğine geldiğinde durum çok daha karmaşık.

Türkiye'nin son otuz yılına çöken darbe anayasasının değişmesi toplumun her kesimi tarafından istense de, bu değişimin şekillendirilmesi Türkiye'de siyasi belirsizliği yeniden yükseltme potansiyeli taşıyor.

Bu anlamda, 2015 sona ermeden kurulacak yeni hükümetin 2016'da önceliği ekonomiye vermesi ve çok daha çetrefilli geçecek anayasa değişikliği süreci için düğmeye basmayı 2016 sonlarından itibaren 2017'de gündeme alması seçeneklerden makul görüneni.

Hatta önceliği ekonomiye verip, anayasa değişikliğini bir süre sonra gündeme getirmekte AKP içinde yeterince neden var. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın gönlünde yattığı şekliyle 7 Haziran'da agresif şekilde ön planda olan Türk tipi başkanlık sistemi önermesinin seçimde karşılık bulmadığını hatırlamak yeterli. Keza, AKP cenahlarında yaşanan 7 Haziran hüsrانından sonra seçim kampanyasının odağı olan başkanlık sistemi söyleminin 1 Kasım öncesinde ekonomi ile yer değiştirmesi rastlantı değildi.

Fakat politikada işler her zaman mantık çizgisinde işlemeyebiliyor.

İşin matematiğine göre, Meclis'te 317 sandalye sahibi AKP'nin anayasayı referanduma götürmesi için gereken 330

sayısına ulaşması için 14 vekilden daha destek almaya ihtiyacı var. Bu da AKP'nin muhalefet partilerinden birisiyle uzlaşma arayışına girmesini gerektiriyor.

Seçimin hemen ertesinde, AKP'nin 7 Haziran'dan bu yana en seviyeli ilişkiyi yürüttüğü CHP ile yeni anayasa konusunda ortak çalışma yapılabileceği konusunda ılımlı yazılar okumak mümkün. Ancak, CHP'li Gürsel Tekin'den gelen başkanlık sistemine karşı net açıklamalar AKP'li Yalçın Akdoğan'ın başkanlık sisteminde ısrarcı olacaklarına dair net sözleri ile çakıştığı anda, Türkiye'nin o çok ihtiyacı olan yeni anayasanın Meclis'ten AKP+CHP ortaklığında 367 üzeri destekle kabulünün imkânsız olduğu hemen ortaya çıktı.

Başkanlık içeren yeni anayasayı referanduma sunmak için gereken 14 vekilin imzasını sağlamak için şimdiden yazılan senaryolardan bir tanesi; AKP'nin anayasa değişikliğini Çözüm Süreci ile birleştirerek, HDP'li bir kısım vekilin desteğini almaya gideceği yönünde.

Kâğıt üzerinde kurulması mümkün olsa da AKP+HDP ortak çalışması gerçekleşmesi en olasılık dışı senaryolardan bir tanesi. Hadi, 2015 yılı içinde yaşanan olayların ardından AKP ve HDP ilişkilerinin yeniden bir araya gelemeyecek şekilde savrulmuş oluşunu bir yana koyalım. AKP-HDP ortak çalışmasının ürünü olarak beklenecek yeni bir anayasanın içinde başkanlık sistemi yanında HDP'lilere cazip gelebilecek şekliyle demokratik özerkliğe yakın bir değişimin önerilmesi gerek. Böyle bir çifte önermenin ise referandumda halkın onayını sunulması başkan olmayı istediğini açıkça ifade eden Cumhurbaşkanı Erdoğan açısından fazlasıyla riskli bir yol.

Diğer yandan AKP ve HDP milletvekili sayısı (317+59) ile yeni bir anayasanın referandumsuz Meclis'te kabul edilmesini sağlar. Fakat, toplumu bu şekilde zorlayacak şekilde Meclis'te kabul edilmiş bir anayasanın ardından 2019'da hem cumhurbaşkanlığı ve genel seçimlerine gidilecek olması yine hem Erdoğan hem

AKP açısından çok riskli bir durum yaratma potansiyeline sahip.

Kısaca, başkanlık içeren bir yeni anayasa söz konusu olduğunda ne AKP-CHP ortak çalışması, ne de AKP-HDP ortaklığı kolay değil.

Yeni anayasa için kilit MHP'li 14 vekilde...

Zaten AKP'nin 13 yıllık iktidarının gösterdiği, AKP'nin uzlaşma zeminini kısaca yoklamasının ardından işleri kendi yöntemleriyle yürütmeyi tercih ettiği.

Dolayısıyla, yeni kurulacak kabinede Tuğrul Türkeş'in varlığı ve ona biçilecek rol, AKP'nin istediği şekilde biçimlenmiş bir anayasanın referanduma halkın onayını alacak şekilde konması açısından kritik önemde olabilir.

1 Kasım'ın tartışmasız en ağır yenilgisi MHP tarafında yaşandı. 80 milletvekili ile Meclis'teki üçüncü parti konumundan 40 milletvekiline gerileyen MHP, nefretini gizlemeye çalışmadığı HDP'nin ardından Meclis'teki en küçük parti konumuna yerleşti.

7 Haziran sonrası koalisyon kurmayarak büyük bir fırsatı kaçırdığı, 1 Kasım'da AKP'ye güçlü tek parti iktidarını hediye ettiği suçlamasıyla MHP içinde Bahçeli'nin liderliği tartışılmaya açılırken; MHP'nin barajı geçtiğini söyleyen Bahçeli istifa etmeyeceğini açıkladı. Buna teki olarak MHP'de başlayan istifaların bir süre, taşlar yerine oturuncaya kadar devamı bekleniyor.

Peki, 330 referandum sayısına 14 vekil açığı kalmış AKP açısından, tam da milliyetçi bir eğilimle seçim zaferi kazanmışken, anayasaya değişikliğini bekleterek MHP'de suların durulmasına alan yaratmak iyi bir seçenek mi?

Ya da tam ters tarafta, milliyetçi oylarla %50'ye yönelmiş bir AKP açısından, başkanlık içeren bir anayasanın gündeme alınması ve beraberinde, yeni hükümette de bakanlıkla ödüllendirilmesi beklenen Tuğrul Türkeş'in tam da MHP'de kazan kalkmışken devreye sokularak AKP'nin belli sayıda MHP milletvekili açısından cazibe merkezi haline getirilmesi düşünülebilir mi?

AKP'nin başkanlık sisteminde ısrarı sonucunda herhangi bir muhalefet partisi ile ortak bir anayasa oluşturması olasılığı neredeyse sıfıra yakın. Bu nedenle, 330 vekile ulaşmak için MHP içinden bir parça kopararak başkanlık sistemini kabul eden eski MHP'li-yeni AKP'li Bakan Türkeş'in yanına eklemeye girişmesi; AKP'nin isteklerine hizmet etmesi açısından çok daha fonksiyonel görünüyor.

AKP'nin kendi hazırlayıp içine başkanlık sistemini koyarken, Türk milliyetçilerinin Kürtler konusundaki kırmızı çizgilerini çiğnemediği, demokratik hak ve özgürlükleri kısmen iyileştirdiği, HDP'nin de Meclis'te olmasını garantileyecek şekilde seçim barajını indirdiği bir anayasanın, referandumda kabul edilme olasılığı ise hayli yüksek duruyor.

Kürt sorunu artık AKP'nin elinde...

7 Haziran'la 1 Kasım arasında Çözüm Sürecini rafa kaldıran AKP'nin güvenlik merkezli politikalarla %49,4 oy

almasının diğer önemli anlamı da, Kürt sorununun çözümünde önceleri HDP-Kandil işbirliğine yönelik AKP'nin, evrildiği daha milliyetçi çizgileri içinde yeni anayasa süreci boyunca PKK ile herhangi bir ateşkese yanaşmayacağı.

Kuzey Irak ve Suriye'nin kuzey doğusunda Kürt kantonları ekseninde gelişmeler de hesaba katıldığında, AKP'nin PKK ile hiç bitmeyecek bir savaşa devam kararının; PKK gölgesinden çıkmakta geciken HDP'yi politik sahnede güçsüzleştirmeye devam edebileceğine ayrıca vurgu yapmak gerek. Diğer yandan, AKP'nin kontrol alanı dışında olan ancak Türkiye içinde AKP ile HDP arasında gerginlik kaynaklarından bir diğer olan Rojova'daki gelişmelerin seyri de; Kürt sorunu/Kürt oyları eksenindeki AKP-HDP güreşinde belirleyici olabilecek.

Paradigma değişimi: Ekonomi ve Anayasa

Seçimleri izleyen sadece iki günün ardından tüm bunları kurgulamak için çok da erken değil; keza unutulmamalı ki 1 Kasım seçimleri 7 Haziran'ın tekrarı niteliğinde.

Üstelik son iki yıldır devam eden seçim sürecinin her kesimi temsil edenlerin politik isteklerini açık ettiği de bir gerçek. O sayede, Türkiye'yi kendi arzularının rotasına çekecek ölçüde güçlü bir hükümetin 1 Kasım sonrasında seçilmiş olması, olayları anlamlandırmaya çalışmakta yolu kısaltıyor.

1 Kasım sonrasında ortaya çıkan yeni durumda anlaşılması

gereken, ekonomik reformların hızla gündeme geleceği beklentisi yanında, başkanlık sistemi içeren bir yeni anayasa çalışmalarının başlatılacağına açıklanmış olması.

Kürt sorununda ilerleme ise, 1 Kasım sonrasında yeniden AKP'nin güdümüne girmiş görünüyor.

Ekonomi tarafı olumlu beklentileri ön plana çıkartıp

kısa ve orta vadede büyüme potansiyeline olumlu etki yapacakken, diğer taraf yaratacağı politik belirsizlik ve gerginlik nedeniyle ekonomik reform adımlarından umulan pozitif etkinin sınırlı kalmasına neden olabilir.

İletişim: Güldem Atabay Şanlı

Direktör, Araştırma ve Strateji

+90 533 347 82 06

guldem.atabaysanli@egelico.com

Bu doküman Egeli & Co. Portföy Yönetim A.S. ("Egeli & Co." Mersis No: 0-3254-1422-0400018) tarafından hazırlanmıştır. Egeli & Co. SPK düzenlemelerine tabi ve SPK tarafından düzenlenen yetki belgesine sahip, kendine değer yaratmaya adanmış bağımsız bir portföy yönetim şirkettir. (Yetki belgeleri: 10.07.2015 PYS /PY.34 -YD.14/638). Portföy yönetimi ve yatırım danışmanlığı hizmeti veren Egeli & Co. 2002 yılından bu yana, dürüst ve seçkin yaklaşımı ile yerli ve yabancı kurumsal yatırımcılara, aile şirketlerine ve özel bireysel portföylere hizmet etmektedir. Başarısı, yatırımcıları için yurtiçi ve yurtdışında geliştirdiği finansal ürünler ile değer yaratma becerisinden gelmektedir. Egeli & Co.'yu diğerlerinden ayıran fark alternatif varlık sınıflarına ve yatırım temalarına odaklanmasıdır. Egeli & Co. Türk sermaye piyasalarındaki alternatif yatırım temaları alanında bulunan geniş bilgi, tecrübe ve geçmiş performansı ile yatırımcıları için uzun vadeli yatırımlarla önemli getiriler yaratmaktadır.

YASAL UYARI: İşbu araştırma raporu, ticari iletişim ve ticari elektronik ileti olmayıp sadece ekonomik konjonktür ile ilgili bilgilendirme amacıyla hazırlanmıştır. Bu rapor ve yorumlardaki yazılar, bilgiler ve grafikler, ulaşılabilen kaynaklardan iyi niyetle ve doğruluğu, geçerliliği, etkinliği velhasıl her ne şekil, suret ve nam altında olursa olsun herhangi bir karara dayanak oluşturması hususunda herhangi bir teminat, garanti oluşturmadan, yalnızca bilgi edinilmesi amacıyla derlenmiştir. Bu belgedeki bilgilerin doğruluğu, güvenilirliği ve güncelliği hakkında gerekli özeni göstermekle birlikte bu bilgilerin güvenilirliği, doğruluğu, güncelliği ve eksiksizliği hakkında hiçbir garanti vermemektedir. (Varsa) Yürürlükteki herhangi bir yasa veya düzenleme ile sorumluluğun sınırlandırılması ölçüde tasarruf olarak, Egeli & Co., yöneticileri, çalışanları, temsilcileri ve ajansları bu belgenin içeriği, hatası veya eksiklerinden ya da bu bilgilere dayanılarak yapılan işlemlerden doğacak her türlü maddi/manevi zararlardan (ihmal olup olmadığı ya da başka bir şekilde olursa da) ve her ne şekilde olursa olsun üçüncü kişilerin uğrayabileceği her türlü zararlardan dolayı sorumlu tutulamaz. Herhangi bir şirket, sektör, hisse veya yatırım için detaylı ve tam bir analiz değildir. Egeli & Co. her an, hiçbir şekil ve surette ön ihbara ve/veya ihtara gerek kalmaksızın söz konusu bilgileri, tavsiyeleri değiştirebilir ve/veya ortadan kaldırabilir. Bu rapor hangi amaçla olursa olsun çoğaltılamaz, dağıtılamaz ve yayınlanamaz.